Poſtilla ſup pphetiã Jone cũ additionibꝯ incipit.

[E]T factũ ẽ. Hic incipit Jonas Capitulum .I.

Ppha. ⁊ diuidit̃ in duas ptes. qꝛ primo oſidit̃ ei⁹ inobedietia ⁊ ſcdo pnia. ſe. ca. Prima in tres. qꝛ primo deſcribit̃ Jone rebellio. ſcdo rebellãtis dep̄heſio. ibi Dñs aũt. tertio ↄp̄hẽſi punitio ibi. Et dixerũt. Circa primũ dr̃.

a Et factũ eſt vbũ dñi ad Jonã q̇ ꝓphetauit tpe hieroboam regꝭ iſrl̃ vt hr̃. iiij. Regum. xiiij.

b Filiũ amathi. dicũt aliq̇ ꝙ nomẽ propriũ ẽ pris ipſius ſed h̄ nõ videt̃ verꝫ qꝛ ſm oẽs doctores hebraicos ⁊ latinos iſte ionas fuit fili⁹ mulierꝫ vidue. quẽ ſuſcitauit helyas. iij. Reg. xvij. illa aũt nõ fuit d̄ populo iſrl̃. ſꝫ gẽtilis. vt ptꝫ p̄ vba ſaluatoris Luc. iiij. Multe vidue erãt in diebꝯ helye in iſrl̃. ⁊ ad nullã illarꝫ miſſus eſt helyas ⁊c. ⁊ p̄ ↄſ̄s ei⁹ marit⁹ fuerat gentilis. Talibꝯ aũt nõ dabat̃ tũc ſpũs ꝓphetie. ⁊ tñ oporteret h̄ dicere ſi fuit pater ione. ſm regulã doctorꝫ hebreorꝫ ⁊ catholicorꝫ. ſ. ꝙ qñ i principio alicui⁹ ꝓphetie exprimit̃ nomẽ patris intelligit̃ fuiſſe ꝓpheta ſicut ⁊ fili⁹. ⁊ iõ dicẽdũ ꝙ amathi e. ẽ hic nomen appellatiuũ ⁊ ſonat veritatẽ in latino Reſuſcitato eñ filio dicte vidue dixit ipſe helye. Nũc in iſto ↄgnoui qm̃ vir dei es tu. ⁊ vbũ dñi in ore tuo verꝫ eſt. Et ob h̄ puer ſuſcitat⁹ extũc vocat⁹ eſt fili⁹ emathi. i. veritatis. ⁊ hoc idẽ dicit Hiero. in ꝓlogo. ſicut aliq̇s dr̃ fili⁹ mortis. qꝛ fecit aliq̇d dignũ morte. ij. Reg. xij.

c Surge ⁊ vade in niniuẽ. q̄ erat ciuitas longe poſita.

d Et p̄dica i ea ei⁹ ſubuerſionẽ.

e Quia aſcẽdit ei⁹ malicia corã me. i. malicia habitantiũ meruit ꝙ ſubuertat̃.

f Et ſurrexit ionas. vt fugeret in tharſis. ciuitas ẽ cilicie. d̄ qua paul⁹ fuit oriundus. Act. xxi.

g Et deſcẽdit in ioppen. portus ẽ i iudea ſup mare mediterraneũ.

h Et dedit naulũ ei⁹. i. p̄ciũ nauis ꝓ ſua deportatiõe Hic occurrũt duo dubia. Primũ quare volebat fugere. ad cui⁹ intellectũ ſciendũ ꝙ duplex eſt ꝓphetia q̇ſtũ ſpectat ad ꝓpoſitũ. vna q̄ dr̃ ꝓphetia p̄deſtinatiõis. ſ. qñ aliq̇d reuelat̃ futurꝫ eo mõ q̄ ẽ in diuina p̄ordinatione. ⁊ illud ſemp̄ ĩplet̃. hoc mõ reuelauit dñs ſamueli deiectionẽ ſaulis. i. Reg. xv. ꝓpter qd̄ dixit ſamuel. Porro triũphatorꝫ in iſrl̃ nõ parcet. ⁊ penitudine nõ flectet̃. neq̧ eñ homo ẽ vt agat penitentiã. Alia ẽ ꝓphetia ↄminatiõis ſcꝫ qñ aliq̄ punitio reuelat̃ futura put ẽ in cauſis ſcd̄is ſm earꝫ diſpoſitionẽ. ⁊ ſm h̄. Eſaias d̄ mãdato dei dixit Ezechie. iiij. Reg. xx. Precipe domui tue. morieris eñ tu ⁊ nõ viues. Talis eñ erat infirmitas. ꝙ ſm naturã nõ poterat euadere mortẽ. ⁊ h̄ nõ ſemp̄ ĩplet̃. p̄ordinauerat eñ de⁹ eũ ſanare miraculoſe ꝓpter eius p̄ces ⁊ lachrymas. Itẽ ſciendũ ꝙ ſpũs diuin⁹ put vult tãgit corda ꝓpheta͛. ſ. min⁹ pfecte vel pfecti⁹. ſicut Eſaie fuit reuelata mors Ezechie futura ſm curſuꝫ nature iõ dixit. Morieris tu ⁊ nõ viues. p̄ ↄ̄ſtea vo ei⁹ ſanatõ miraculoſa. ſicut ibidẽ ſubdit̃. Reuertere dic ezechie ⁊c. Audiui orationẽ tuã ⁊ vidi lachrymã. ⁊ ecce ſanaui te. Prophia aũt iſta de ſubuerſione niniue fuit tm̃ ↄminatiõis. qꝛ tũc nõ fuit impleta ꝓpter pniam niniuitarꝫ. verũtñ hoc non fuit reuelatũ ione a principio. ſꝫ ſolũ ꝙ denũciaret niniue ſubuerſione. Jonas vo ↄſiderans diuine miſericordie magnitudinẽ. ⁊ ex altera pte ↄiecturas ꝙ niniuite peniterẽt ad ei⁹ denũciationẽ. timuit ne ꝓpheta ſua nõ ĩpleret̃ ⁊ ſic falſus ꝓpheta diceret̃ ꝓpter qd̄ voluit mãdatum dñi declinare. Et h̄ ẽ qd̄ dicit. j. c. iiij. Propter hoc p̄occupaui vt fugerẽ in tharſis. ſcio eñ ꝙ tu de⁹ clemẽs ⁊ miſericors es ⁊c. Sed ↄ̄ hoc poſſet dici ꝙ ionas poterat nũciare deſtructionẽ niniue ↄditionaliter ſcꝫ ſi nõ peniteret. et ſic non poſſet vocari falſus ꝓpheta. ꝓpter qd̄ hec iõ fuge videt̃ nulla. Ad qd̄ dicẽdũ ꝙ ionas ꝓpheta ſciebat ꝙ platio vbi ꝓphetici maiorꝫ ſequit̃ formã diuine volũtatis q̇ꝫ humane. Sicut patet Nũeri. xxiij. de balaã q̇ volebat maledicere ꝑpło iſrl̃. et ecotrario benedicebat. Jonas aũt ſciebat circa hoc diuinã volũtatẽ. ſ. ꝙ ſubuerſio niniue nũciaret̃ abſolute. ⁊ iõ interponere ↄditionẽ nõ erat poteſtatis ſue. Scd̄m dubiũ ẽ quõ voluit fugere a facie dñi. que ſciebat vbiq̧ p̄ſentẽ. Ad qd̄ dicẽdũ ꝙ licet ſciret deũ eſſe pñtẽ vbiq̧ ꝑ eſſentiã ⁊ potentiã. ſciebat tñ cũ hoc ipm̄ eſſe ſp̄aliter ĩ aliquo loco ⁊ nõ in alio ſm aliquẽ effectũ determinatũ ſicut q̇ſtũ ad miſſionẽ ſpiritusſancti in ſigno viſibili fuit in domo in qua erãt diſcipuli congregati. ſm ꝙ dr̃ Actuũ. ij. Et repleuit totã domũ vbi erãt ſedẽtes. ⁊ nõ alia loca. Tẽpore vo Jone ſpiritus ꝓphetie nõ dabat̃ i terra gẽtiliũ. ſꝫ tm̃ iudeorꝫ. nec valet ↄ̄ hoc. ꝙ Ezechiel ⁊ Daniel ꝓphetauerunt in chaldaica captiuitate. qꝛ hoc fuit lõge poſt ione tpa. ⁊ iõ eſtimauit ſi eſſet extra terrã iſrl̃. nõ fieret ſibi mãdatũ diuinũ. de ꝓphetica nũciatione. ſicut dr̃. i. Reg. x. de ſaule. ꝙ exiſtens cũ ꝓphetis prophetabat. ⁊ nõ alibi. licet hoc de⁹ poſſit vbiq̧ facere. et iõ ionas voluit extra terrã iſrl̃ fugere. h̄ etiã a deo pmiſſuꝫ eſt fieri. vt fugiẽs naufragiũ pateret̃ ⁊ a piſce degluciret̃. i q̄ triduũ ſepulture xp̄i p̄figuraret̃. qd̄ dr̃ Math. xij. Sicut fuit ionas in ventre ceti tribus diebꝯ ⁊ tribꝯ noctibꝯ. ſic erit fili⁹ hoĩs in corde terre.

i Dñs aũt. Hic ↄ̄ſĩr deſcribit̃ rebellantis dep̄henſio. ſ. p̄ tẽpeſtatẽ a deo miſſam in mare. p̄ quã coact⁹ fuit ſuã inobedientiã ↄ̄fiteri. ⁊ ptꝫ lr̃a.

k Et clamauerunt viri ad deum ſuum id eſt quilibet eorum ad deum quẽ colebat. Dicit eñ Rab. Sa. ꝙ ibi erant homines de varijs gentibꝯ ⁊ diuerſorꝫ rituũ,

l Et Jonas deſcendit ad interiora nauis. horrens videre maris tempeſtatẽ. ⁊ maxime quia ſciuit eam propter ſe excitam.

m Et dormiebat ſopore graui. abſorpt⁹ p̄ triſticia cuẽtus ſicut apoſtoli in paſſione xp̄i. Luce. xxij.

a Et dixit vir ad collegã ſuũ. i. viri exiſtẽs i mari hoc inter ſe dixerunt.

Incipit ionas ꝓpheta.

[E]T factũ ẽ .I. [a] vbũ dñi ad ionã [b] filiũ amathi dicẽs [c] Surge ⁊ vade in niniuẽ ciuitatem grãdẽ [d] ⁊ p̄dica ĩ ea [e] qꝛ aſcendit malicia eius corã me. Et ſurrexit ionas vt fugeret in tharſis a facie dñi [g] Et deſcẽdit ioppen. ⁊ inuenit nauẽ euntẽ in tharſis [h] Et dedit naulũ ei⁹ ⁊ deſcẽdit ĩ eã vt iret cũ eis ĩ tharſis a facie dñi [i] Dominus autẽ miſit ventũ magnũ in mare. ⁊ facta eſt tempeſtas magna in mari. ⁊ nauis periclitabat̃ cõteri. Et timuerũt naute. [k] ⁊ clamauerunt viri ad deũ ſuum ⁊ miſerũt vaſa que erãt in naui in mare. vt alleuiaretur ab eis. [l] Et ionas deſcẽdit ad interiora nauis. [m] ⁊ dormiebat ſopore graui. ⁊ acceſſit ad eũ gubernator ⁊ dixit ei. Quid tu ſopore deprimeris Surge inuoca deũ tuũ ſi forte recogi-

b Venite mittam⁹ sortes. dicit aūt rab. sa. q̄ videbāt alias naues ab eis distātes ꝓspere nauigare. ita q̄ tēpestas erat solū circa nauem illā ꝛ h̄ videt̄ ex eo qd̄ dr̄. j. Et remigabāt viri vt reuerterent̄ ad aridā ꝛ nō vallebāt. qꝛ mare ibat ꝛ intumescebat sup eos. ex q̄ videt̄ q̄ fluctus maris ꝯuenīebāt ad eos ad quācūq₃ ptē se verterēt ꝛ ex h̄ pceperūt q̄ illa tēpestas erat ex orta ꝓpter maleficiū alicui⁹ existis in naui. ꝛ iō miserūt sortes ad inueniēdū ipm̄. Qualiter ꝫ aūt licitū sit vti sortib⁹ ꝛ q̄liter nō dictū fuit dif fuse Iosue. xxiij. Potest tn̄ h̄ aliq̄d breuiter reperi. Circa qd̄ sciendū q̄ duplex est sors. q̄daꝫ diuisoria vt qn̄ ad aliq̄d diuidēdū mittūt sortes vt p hoc determinet̄ q̄s quā ptē accipiat cōmittēdo totū euētū fortune. qd̄ nullu₃ est peccatū. Alia cōsultoria quā p sortes ꝯsulit̄ q̄d sit agēdum vel dimittendū. ꝛ sic si expectet̄ ostensio p sortes e demone illicitū ē. similr̄ si a corpe celesti cui⁹ effect⁹ ad h̄ nō se extendit. ꝛ iō nō caret occulto pacto demonū. Si aūt expectet̄ a deo ꝛ sanctis angelis nullū ē peccatū nisi in casu vt cū hoc fit sine necessitate. qꝛ tunc ad dei tētationē ptinet. vel si in necessitate debita dei reuerentia omittat̄. ꝓpter qd̄ p̄missa oratione apl̄i miserunt sortes in electione mathie vel si electiōes ecclīastice q̄ instinctu spiritussancti debent fieri fortune sortiū cōmittant̄. Rōnes ꝛ auctoritates omitto. qꝛ posite sunt loco supradicto. Istos tn̄ nō oportet hic excusare de peccato. qꝛ sicut dictū ē erāt ibi diuersi hoīes diuersos deos colētes. ꝛ iō videt̄ q̄ miserūt sortes s̄m modū gētiliū q̄ vtunt̄ supstitiosis. De⁹ tn̄ q̄ elicit bona de malis. sic sortes tēperauit. q̄ ionas dep̄hensus fuit. ꝛ ꝯfiteri peccatū suū ꝯpulsus fuit. s̄m q̄ dr̄ Prouer. xvi. Sortes mittūtur in sinū. s₃ a dn̄o tēperant̄. iō sequit̄. c Et dixerūt ad eū indica nobis ꝛc. ꝛ fecerunt sibi quatuor q̄stiones d Quod est opus tuū. qꝛ ex opere malo (dicentes. hō est puniendus. e Que terra tua. qꝛ ꝓpter maliciā terre aliq̄s aliq̄n punit̄. f Et quo vadis. qꝛ aliq̄s puniendus est q̄ vadit ad locū malū seu ꝓhibitū. Et ad istā questionē respōdit se fugere in tharsis. vt declinaret dn̄i p̄ceptū. vt h̄r infra. Cognouerūt eīm viri. q̄ a facie dn̄i fugeret. vt indicauerat eis. licet hic taceat̄. g Vel ex q̄ populo qꝛ aliq̄n fili⁹ punit̄ p malo parentū.

h Et dixit ad eos Hebreus ego sum. h̄ eīm nomē ē cōmune omnib⁹ descēdentib⁹ a Iacob patriarcha.

i Et timuerūt viri ꝓpter offensam dei ione quē ꝯfitebat̄ dn̄m maris ꝛ terre. k Et dixerūt. Hic ꝯn̄r ponit̄ ione dep̄hensi punitio de qua p̄mo querit̄. Quid faciem⁹ tibi ꝛc. ꝛ subdit̄ responsio. l Tollite me ꝛ mittite in mare. magis eīm voluit solus mori q̄ q̄ cu₃ eo alij morerent̄ occasione sui. volēs etiā p mortē placare offensam dei.

tet de⁹ de nobis ꝛ nō pereamus. Et dixit vir ad collegā suū Venite ꝛ mittam⁹ sortes, ꝛ sciam⁹ q̄re hoc malū sit nobis. Et miserūt sortes ꝛ cecidit sors sup ionā. Et dixerut ad eū Iudica nobis cuius cā mali istud sit nobis. Quod ē op⁹ tuū q̄ terra tua ꝛ q̄ vadis. vel ex q̄ ꝓplo es tu. Et dixit ad eos. Hebreus ego sum, et dn̄m deū celi ego timeo, q̄ fecit mare ꝛ aridam. Et timuerunt viri timore magno ꝛ dixerūt ad eū Quid h̄ fecisti. Cognouerūt eī viri q̄ a facie dn̄i fugeret, qꝛ indicauerat eis ionas. Et dixerūt ad eū Quid faciemus tibi. ꝛ cessabit mare a nobis. Quia mare ibat et intumescebat. ꝛ dixit ad eos Tollite me ꝛ mittite ī mare ꝛ cessabit mare vob. Scio eī ego qm̄ ꝓpt me tēpestas hec grādis venit super vos. Et remigabant viri vt reuerterent ad aridam, ꝛ nō valebant, quia mare ibat ꝛ intumescebat sup eos. Et clamauerunt ad dominum ꝛ dixerunt, Quesum⁹ domine ne pereamus in anima viri istius, ꝛ ne des super nos sanguinem innocentem quia tu domine sicut voluisti fecisti. Et tulerūt ionā ꝛ miserūt in mare, ꝛ stetit mare a feruore suo. Et timuerūt viri timore magno dominum ꝛ imolauerūt hostias dn̄o ꝛ vouerūt vota.

Et pparauit .II. dn̄s piscem grādē vt deglutiret ionam. Et erat ionas in ventre piscis trib⁹ dieb⁹ ꝛ tribus noctib⁹. Et orauit ionas ad dn̄m deū suū d̄ vētre piscis. Et dixit Clamaui de tribulatione mea ad dominū, ꝛ exaudiuit me.

m Et remiga(bant viri. tentantes si possent euadere sine ei⁹ morte.

n Et clamauerunt ad dn̄m. ne imputaretur eis mors ione.

o Quia tu dn̄e sicut voluisti fecisti. i. ex sapientia eīm tēpestatis iam cognoscebāt potestatē dei quem ionas colebat.

p Et stetit mare a feruore suo. ex q̄ manifeste apparuit ip̄i⁹ ione trāsgressio. mandatū dn̄i declinando q Et timuerūt viri ꝛc. ex signis visis fuerūt ꝯuersi ad colēdū verū deū. q̄ habet sup omnē creaturā dn̄ium ꝛ hoc bonum elicuit deus de malo ione. Dicit autem Aug⁹. in enchi. q̄ deus a deo ē omnipotēs ꝛ bonus q̄ nō sineret mala fieri nisi ex eis maiora bona eliceret.

In ca. i. Ione vbi dicit̄ in postil. Et tn̄ oporteret hoc dicere si fuit pater ione.

Additio.

Et dictū fuit s̄. hiere. i. ca. i addiṫone. ꝛ in alijs additionib⁹ nō est regula apud hebreos. q̄ qn̄ exprimit̄ in principio alicui⁹ ꝓphete nomen patris intelligit̄ pater fuisse ꝓpheta sicut ꝛ filius. s₃ est dictū vni⁹ rabi. qd̄ nō habet aliquā ꝓbabilitatē. nec auctoritatis fundamentū. vn̄ nō est necesse dicere q̄ amathi est nomen appellatiuū.

Capitulm̄. II.

Et pparauit. Hic ꝯn̄r ostendit̄ ip̄ius ione penitentia. ꝛ hoc ex duob⁹. p̄mo ex ei⁹ oratione. secūdo ex mādati diuini ꝓsecutione. ca. sequenti. Prima in tres. qꝛ p̄io ponit̄ orātis loc⁹. scd̄o orationis modus ibi. Et orauit. tertio eēt⁹. ibi. Et dixit. Circa p̄m̄ a Et pparauit dn̄s piscē grādē. qꝛ ei obedit (m̄ū dr̄. oīs creatura ad nutū. b Et erat ionas ī vētre piscis tribus dieb⁹ ꝛ trib⁹ noctib⁹. nec est mirꝫ si tādiu ibi vixit qꝛ fuit hoc diuina ṽtute. q̄ pōt vbi vult ꝛ q̄ñ vult saluare c Et orauit. Hic ꝯn̄r describit̄ orationis modus. cum subdit̄. Clamaui ad dominū de tribulatione mea. erat quidem valde horridum sic deglutiri. ꝛ in ventre piscis detineri. d Et exaudiuit me. Ionas enim adhuc existens in ventre piscis cognouit. diuinitus se eximendū

[f]De vētre inferi clamaui.⁊ exaudiſti vocē meā[g] Et proieciſti me i ꝓfundū i corde maris ⁊ flumē circūdedit me[h] Oēs gurgites tui ⁊ fluctus tui ſup me trāſierūt.Et ego dixi.Abiect⁹ ſū a ꝯſpcū oculoꝝ tuoꝝ.Verūtñ ruꝛſ⁹ videbo tēplū ſcīm tuū Circūdederūt me aq̄ vſqȝ ad aīaȝ abyſſus vallauit me.pelag⁹ operuit caput meū.[i]Ad extrema mōtiū deſcēdi[k]terre vectes ꝯcluſerūt me ineternū. ⁊ ſubleuab de corruptiōe vitā meā dñe de⁹ me⁹.[l]Cum anguſtiaretᷣ i me aīa mea[m] dñi recordat⁹ ſuȝ vt veniat ad te orō mea ad tēplū ſanctū tuū[n] Qui cuſtodiūt vanitates[o] fruſtra miſericordiam ſuā derelinquūt.[p]Ego aūt in voce laudis imolabo tibi.[q]q̄cunqȝ voui reddaȝ p ſalute mea dño.[r]Et dixit dñs piſci.Et euomuit Ionam in aridam. .III.

f De ventre infer.i.de ventre piſcis.qui dicitur infer.ꝯ metaphorice.q2 valde horridū erat ibi eſſe.

g Proieciſti me in ꝓfundū ⁊c.q2 piſces tā magni habitant in ꝓfundo maris.nō eñ pñt natare ꝓpe littus.

h Omnes gurgites tui ⁊ fluctus tui ſup me trāſierūt. trāſibāt ſup piſcē ⁊ ꝑ ꝯñs ſup ionā i eo incluſum.cetera patēt ex dictis vſqȝ ibi.

i Ad extrema montiū deſcēdi.ſic eīdē ē.tales piſces hitant in ꝓfundo maris qḋ multū diſtat a montibus i littore maris ex

k Terre(iſtentibꝫ. vectes ꝯcluſerūt me ineternū.i.ita ſū cōcluſus inter littora maris ꝙ ineternum nō potero exire .niſi tua ꝟtute.iō ſubdit. Et ſubleuabis ⁊c.

l Cū anguſtiaretᷣ i me aīa mea.dſperās omni ꝟtute hūana.

m Dñi recordat⁹ ſū a q̄ ſolo expecto ꝛme-

n Qui cuſto(diūt vanitates i eis

o Fru(ſeuerātes. ſtra miſeri.ſuā derelinquūt.i.reddūt ſe indignos diuīa mīa ꝑ vanitatibꝫ ſuis ſequēdis q̄ nulli⁹ ſunt

p Ego āt(momēti. in voce laudis imolabo tibi.ſ.cor meū ꝑ verā ꝯtritionē ⁊ pe

q Que (nitentiā. cūqȝ voui reddā.homines eñ in magna neceſſitate exiſtes ſolēt emittere vota dño. ⁊ ſic fecit ionas in vētre piſces exñs.

r Et dixit.Hic ꝯñr ponit ipſius ione exitus.cū dr.Et dixit dñs piſci.dei dicere ē ſuū facere.fecit eñ piſcē ionā euomere i aridā terrā.hoc eñ nō potuiſſȝ facere ſine dei ſpāli opatiōe.q2 ꝓpter ſui magnitudinē nō potuiſſȝ tñ aride natādo appropinq̄re.

In ca.ij.vbi dr i poſtil.Qui cuſtodiūt vanitates. Additio

Littera hebraica ſic ſe hȝ in hoc loco. Qui cuſtodiūt vanitates inanū mīam ſuā derelinquūt.⁊ eſt ſenſus.ꝙ illi q̄ cuſtodiebāt vanitates falſoꝝ deoꝝ vouētes eis in tribulatiōibꝫ ſuis aliq̄ opa mīe facere.tales vouētes mīam ſuā derelinquunt. q2 illi dij nō pñt eos iuuare.ſȝ q̄ vouet deo vero oportȝ ꝙ reddat vota ſua.eo ꝙ eſt adiutor in tribulationibus.et iō ſubdit. Ego aūt in voce laudis imolabo tibi quecunqȝ voui reddam ⁊c.

Cap.III.

Et factū eſt.Oſtenſa ione pnīa et eius orōne.hic ꝯñr idem oſdit ex mādati dei ꝓmpta executiōe. ⁊ diuidit in duas ptes.q2 pmo ponit hec executō ſcḋo ione ſequēs afflictio ſequēti.c.Prima in tres.quia primo ponit ꝑdicatio ione.ſcḋo ꝯuerſio niniue ibi.Et crediderūt.tertio ꝯdeſcenſio miſeratiōis diuine ibi. Et vidit.Circa primū pmittit mādati diuini reiteratio.cum dicitur.Et factum eſt ꝟbum dñi ad ionam ſcḋo ⁊c. ſcḋo ſubdit huius mandati executio.cum dicitur

[a]Et factū ē ꝟbū dñi ad ionā ſcḋo dicēs Surge ⁊ vade i niniuē ciuitatē magnā.⁊ pdica in ea pdicationē quā ego loquor ad te.[b]Et ſurrexit Ionas ⁊ abijt in niniuē iuxta ꝟbū dñi[c]Et niniue erat ciuitas mag̃ itinere triū dieꝝ[d]Et cepit ionas itroire ciuitatē itinere diei vnius[e]et clamauit ⁊ dixit.[f]Adhuc q̄dragita dies ⁊ niniue ſubuertetᷣ.[g]Et crediderūt viri niniuite i dño.[h]⁊ pdicauerūt[i]ieiuniū.⁊ veſtiti ſūt ſacc a maiore vſqȝ ad minorē.Et puenit ꝟbū ad regē niniue.Et ſurrexit de ſolio ſuo[k]⁊ abiecit veſtimētū ſuū a ſe[l]⁊ indutus ē ſacco[m]⁊ ſedit i cinere[n] ⁊ clamauit ⁊ dixit i niniue ex ore regis ⁊ pricipū e⁹ dicēs[o]Hoīes ⁊ iumēta ⁊ boues ⁊ pecora nō guſtēt quicq̄ nec paſcanᷣ ⁊ aquā nō bibant. ⁊ operianᷣ ſaccis homines

b Et ſurrexit ionas ⁊ abijt ⁊c.ſine dilatione.

c Et niniue erat ciui.ma.iti.triū dierū.dicūt aliqui ꝙ tres diete ponebanᷣ circūeundo muros ciuitatis.ſed hoc non videᷣ ꝟm.q2 ſcḋm ſacrā ſcripturā ⁊ hiſtoriographos babylonia exceſſit oēs alias ciuitates i magnitudine.tñ ꝙ phs dicit de ea.ꝙ nō erat ꝓprie ciuitas ſȝ regio clauſa muris.⁊ tamē ſcḋm herodotum circuitus muroꝝ eius hēbat.xxiiij. leucas tñ.q̄ nō faciunt tres dietas complete.⁊ iō meli⁹ videtur dicēdū ꝙ iſte tres diete ſunt accipiēde.ꝓcedēdo ꝑ vicos ciuitatis vbiqȝ.ſic eī habebat ionas facere denunciando ꝑplo ſubuerſionē ciuitatis.

d Et cepit Ionas introire ciuitateȝ itinere diei vnius. Dicunt hic aliq̄ ꝙ ionas ita pmpte exeqbatur mandatū dei.ꝙ iter triū dieꝝ vna die cōpleuit ſȝ hoc non vr textui ꝯſonare.q2 dicitᷣ Et cepit ionas introire ciuitatē itinere diei vnius.ſi.n.hoc dictū eſſȝ ꝟm.magis dicereᷣ.Perambulauit ionas ciuitateȝ itinere diei vnius.Et iō dicēdū ē ꝙ in prima die ꝓceſſit ꝑ vnam ptem ciuitatis tantum.

e Et clamauit ⁊ dixit.ſ.ꝟbum dñi.nihil addendo.

f Adhuc.xl.dies ⁊ niniue ſubuertetur.ſic eñ meruerāt ciuiū delicta.vt dictū eſt ſupra.⁊ q2 erat ꝓphecia ꝯminationis.vt eſt dictū ſupra.cōditio erat ſubintelligēda.ſ.ſi non agerent penitentiam.ſed non erat a propheta exprimenda.vt pdictum eſt.

g Et crediderunt.Hic ꝯñr ponitur cōuerſio populi ad pdicationem ione cum dicitᷣ.Et crediderunt viri niniuite in deum.qui prius tñ colebant idola.

h Et pdicauerunt.i.ſolenniter indixerunt populo.

i Ieiuniū ⁊c.vt ꝑ carnis afflictiōem ⁊ humiliationem in victu ⁊ veſtitu placarent dei iram.⁊ non ſolū fecerūt hoc populares.ſed etiam maiores.ideo ſubditur de rege vt ſui exemplo magis animarenᷣ alij.

k Et abiecit veſtimentū ſuū.i.ſigna regalia deponēdo

l Et indutus eſt ſacco.in ſignum penitentie.

m Et ſedit in cinere.in ſignū humiliatiōis magne.

n Et clamauit ꝑ os preconis.

o Homines ⁊ iumēta ⁊c.hmōi eī aīalia ſunt homini data in adiutoriū.⁊ iō afflictio eoꝝ in hoīes redundat. propter qḋ ad oſtendendum pfectam penitentiam non ſolum indixit rex afflictionem hominū.ſed etiam aīaliū

p Clament ad dñm in fortitudine. deficiente em̄ paſtu mugiebant. qui mugitus dicebatur eū clamare inq̄tū p hoīes h' ordinabatur ad placationē ſue offenſe.
q Et ↄuertatur vir. i. q̄cūq; de ꝑplo de malo ad bonū. Et ſubditur rō. r Quis ſcit ſi ↄuertatur. q.ſi dicat. ſic p peccata noſtra ē offenſ⁹ ita forſitan p nr̄am pniaʒ erit placatus.
s Et vidit de⁹. hic ↄſequenter ponitur ↄdeſcenſio miſerationis diuine. cū dicitur. Et vidit de⁹ opera eorū. i. acceptauit ⁊ approbauit. ſic Gen. iiij. Et reſpexit de⁹ ad abel ⁊ ad munera eius.
t Et miſert⁹ ē. penā ↄminatā nō inferendo. Sciendū tñ ꝙ poſtea niniuite reuerſi fuerūt ad vomitū. et ſic ciuitas fuit ſubuerſa. de q̄ ſubuerſione ꝓphauit ſctūs thobias. xiiij. cap.

et iumenta [p] clamēt ad dñʒ in fortitudīe [q] ⁊ ↄuertatur vir a via ſua mala ⁊ ab iniq̄tate q̄ eſt in manibꝫ eorū. [r] Quis ſcit ſi ↄuertatur ⁊ ignoſcat deus ⁊ reuertatur a furore ire ſue ⁊ nō ꝑibim⁹. [s] Et vidit de⁹ opa eorū. q2 cōuerſi ſunt de via ſua mala. [t] ⁊ miſert⁹ ē ſuper maliciā quā locut⁹ fuerat vt faceret eis. ⁊ nō fecit.

[a] Et afflictus .IIII. eſt ionas afflictiōe magna ⁊ iratus eſt ⁊ orauit ad dñm. ⁊ dixit. obſecro dñe. [b] nunq̄d nō hoc ē verbū meū cū adhuc eſſem in terra mea. Propter h' p̄occupaui vt fugerē ī tharſis. Scio eñi q2 tu deus clemens ⁊ miſericors es. paciens ⁊ multe miſeratiōis et ignoſcens ſup malicia. Et nūc dñe tolle q̄ſo aīaʒ meaʒ a me. q2 melior eſt m̄ mors q̄ vita. [c] Et dixit dñs [d] Putaſne bñ iraſceris tu. [e] ⁊ egreſſus eſt ionas de ciuitate. et ſedit ↄtra orientē ciuitatis [f] Et fecit ſibimet vmbraclʒ ibi. ⁊ ſedebat ſubter illud ī vmbra donec videret q̄d accideret ciuitati. [g] Et ꝓparauit dñs de⁹ hederā. ⁊ aſcēdit ſup caput ione vt eſſʒ vmbra ſuper caput ei⁹. ⁊ ꝓtegeret eū Laborauerat eñi. [h] ⁊ letat⁹ ē ionas ſuper hedera leticia magna. [i] Et parauit de⁹ vmē aſcēſu diluculi ī craſtinū [k] et percuſſit hederā ⁊ exaruit. Et cū ortus fuiſſet ſol [l] precepit dñs vēto calido ⁊ vrēti ⁊ percuſſit ſol ſup caput ione et eſtuabat. [m] Et petiuit aīe ſue vt moreret. ⁊ dixit. Melius ē m̄ mori q̄ viuere. Et dixit dñs ad ionā. [n] Putaſne bñ iraſceris tu ſup hederam. Et dixit. [o] Bñ iraſcor ego vſq; ad mortem. ⁊ dixit dñs [p] Tu doles ſup hederā in qua nō laboraſti. neq; feciſti vt creſceret. q̄ ſub vna nocte nata eſt ⁊ ſub vna nocte periit. [q] ⁊ ego nō parcam niniue ciuitati magne. in q̄ ſunt plus q̄ centum viginti milia hoim [r] q̄ neſciūt q̄d ſit inter dexterā ⁊ ſiniſtraʒ ſuam ⁊ iumenta multa.

Explicit Jonas ꝓpheta

Capitulum. IIII.

Et afflictus ē. hic ↄſequenter ponitur ipſius Jone ſequens afflictio. que primo ponitur. ſcdo arguitur ibi. Et dixit. Circa primum dicitur.
a Et afflictus ē ionas. q2 vidit adhuc ciuitatē ſtantē p⁹ terminū. xl. dierū ⁊ ſic timuit diffamari ⁊ vilipendi ſicut falſus ꝓpheta. qḋ erat ſibi afflictio maxima. intm̄ ꝙ magis volebat mori q̄ viuere in ſtatu
b Nunq̄d nō (tale. hoc eſt verbū meum ⁊c. ſ. ꝙ timebat dictū ſuū nō impleri ꝓpter magnitudinē miſericordie dei. ꝓpter qḋ voluit fugere a facie dei. vt ſupra dictū eſt. ⁊ ptʒ littera.
c Et dixit dñs. Hic impatiētia ione ↄſequenter arguitur. cū dr̄. Et dixit dñs. rephēdens eius impacientiam.
d Putaſne bñ iraſceris tu. i. rōnabiliter. q. d. non.
e Et egreſſus eſt ionas ſcʒ ante terminū. xl. dierū. ita ꝙ hic exitus ponitur p recapitulatione. f Et fecit ſibimet vmbraculū. cōtra ſolis eſtū. qui eſt ibi multū intenſus. Et ad melius arguendū impatientiam ione ponitur exemplum ſenſibile cum dicitur.
g Et preparauit dñs deus hederam faciendo eam ſubito creſcere ſupra curſum nature.
h Et letatus eſt Jonas duplici de cā. ſ. q2 faciebat ſibi vmbraculū grōſum. ⁊ q2 ex eius miraculoſa ꝓductione eſtimauit ꝙ deus ſuam ꝓphetiam adimpleret.
i Et preparauit deus vermē. omnia em̄ q̄ſcūq; minima ſua ꝓuidentia diſponuntur.
k Et percuſſit hederā corrodendo eius radicem.
l Precepit domin⁹ vento calido ⁊ vrenti ad incendendum ſolis eſtum.
m Et petiuit aīe ſue vt moreretur. tū quia eſtu ſupra modum affligebatur. tum q2 ex arefactione hedere. ſubita coniecturauit ꝙ ſua ꝓphetia non impleretur. ⁊ ſic falſus ꝓpheta crederetur. ꝙ erat grauius morte. iō ſubdit. Melius eſt mihi mori ⁊c. ex quo eius impaciētia irrōnabilis ↄcluditur. cum dicitur.
n Putaſne bñ iraſceris ſup hederam. ſcʒ rōnabiliter de arefactione eius.
o Et dixit. Bñ iraſcor ⁊c. i. rōnabiliter ex cauſa predicta. ⁊ ex h' concludit deus oppoſitum dicens.
p Tu doles ſup hederam ⁊ rōnabiliter ſcḋm tuam eſtimatioēʒ.
q Et ego non parcam niniue. q. d. multo forti⁹ debeo compati ⁊ condolere tante ciuitati veraciter penitenti ⁊ parcere de ſubuerſione.
r Qui neſciunt quid ſit inter dexteram. id eſt ſunt adhuc infra annos diſcretionis. ⁊ p conſequens adhuc innocentes. ⁊ ideo ꝓpter tantorum innocentiam rationabile eſt temperari iuſticie mee rigorem.

Poſtilla Nicolai de lyra cum additionibꝫ ſup Jonam ꝓphetam feliciter finit.